

تأثیر اجتماعی ایران

پژوهشکده مطالعات و برنامه‌ریزی راهبردی در پاییز ۱۳۹۶ طرح تأثیر اجتماعی ایران با تأکید بر نقد و تحلیل ۱۰ اثر نمایشی که در یکسال اخیر روی صحنه رفته‌اند (بررسی نقص‌ها، نقاط قوت، ضعف‌های ساختاری، معیارهای اجتماعی آموزش‌محور) انجام داده است. پژوهشگر این طرح پردیس عامری است.

تأثیر اجتماعی ایران

با تأکید بر نقد و تحلیل ۱۰ اثر نمایشی که در یکسال اخیر روی صحنه رفته‌اند

(بررسی نقص‌ها، نقاط قوت، ضعف‌های ساختاری، معیارهای اجتماعی آموزش‌محور)

چکیده

گزارش حاضر با هدف بررسی و نقد اجتماعی تئاترهای روی صحنه رفته در یکسال اخیر تهیه شد. در این گزارش تعداد ده اثر نمایشی که در سال اخیر به‌ویژه در ماه‌های اخیر (تابستان و اوایل پاییز ۱۳۹۶) به نمایش درآمدند، مورد تحلیل قرار گرفتند و باتوجه به معیارهای اجتماعی، هنجارهای موجود و تحولات فرهنگی-اجتماعی امروزی نقد و بررسی شدند. تحلیل این آثار به‌عنوان نمونه‌ای آماری از نمایش‌های روی صحنه رفته، با هدف بهبود کیفیت تئاترها در آینده، به‌عنوان یکی از عرصه‌های پرمخاطب فرهنگی میان جامعه جوان خصوصاً در میان اقشار دانشجو و با تمرکز بر میزان و نحوه بازنمایی مشکلات ملموس جامعه در این نمایش‌ها و اثرگذاری آن‌ها در اصلاحات فرهنگی و اجتماعی و نگرشی مخاطبین انجام شد. مخاطب یافته‌های چنین مطالعاتی، غالباً گروه‌های فعال اجتماعی، برنامه‌ریزان فرهنگی و سازندگان آثار نمایشی هستند، چراکه باتوجه به مطالعات راهبردی تخصصی، شاید این امکان فراهم شود تا آنچه در فرهنگ غنی ما موجود است یا آنچه لازم است از معضلات اجتماعی به‌صورت دقیق و قابل‌درک همراه با راهکارهای قابل‌اجرا در رفع معضلات به جامعه نشان داده شود، به‌درستی بازنمایی شود. ۱۰ تئاتر مدنظر مطالعه حاضر، در مشورت با افرادی که در این حوزه فعال هستند، کارشناسان اجتماعی و منتقدین انتخاب شدند. مطابق یافته‌های گزارش، این نمایش‌ها در بسیاری موارد، حاوی آموزه‌های منفی اجتماعی-فرهنگی فاقد معیار توجه کافی به بازنمایی معضلات حقیقی مردم حاوی مؤلفه‌های بازتولید یا تقویت کلیشه‌های تبعیض‌آمیز جنسیتی و اجتماعی یا تهی از هرگونه پیام و آرزو مثبت و سازنده بودند. این درحالی است که برای تئاتر، معمولاً مخاطبین مجبور به صرف هزینه قابل‌توجهی از نظر مالی و زمانی می‌شوند. در پایان پس از جمع‌بندی تحلیل‌ها، پیشنهادهای نیز به‌منظور رفع نواقص در این عرصه هنری و فرهنگی پرمخاطب و پایه‌ریزی ساختاری برای بهبود کیفیت آثار نمایشی با رویکرد اجتماعی ارائه شدند.